

Formanden: Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Winther: Jeg frasalder Ordet.

Overmoes: Naar det oftere i denne Sal er blevet sagt om det ærede Medlem for Hifted Amts 2den Valgkreds (Sagd), at han er et Stemningsmenneske, faa maa det vistnok erkendes, at han i denne Sag ingenlunde er det, thi han har udtalt sin Stemning mod Vindringsforlaget faa stærkt, han kunde, og han stemmer dog for det. Jeg takker det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boffen) for Underretningen om, hvad Forfjel der er mellem en Dyrtidslov og en anden Lov. Jeg var ganske sikkert au fait dermed iforveien, men det er jo godt at repetere. Men det var egentlig heller ikke denne Forfjel, jeg havde for Die ved min Udtalelse lige over for det ærede Medlem; jeg undrede mig over, at han ikke vilde begrunde sit Forflag paa Dyrtid, da det dog netop var denne Omstændighed, at alle Begrundelser for Forhøielse af Soldaternes Lønning ellers gik ud paa, idet der jo slet ikke var Tale om Nederlag for hans Tjeneste, men kun om, at han skulde kunne eksistere. Det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) har, som jeg har høvt Leilighed til flere Gange at bemærke, et vist Talent for at høre, hvad jeg siger, og at lægge noget ganske overordentlig Interessant deri, som jeg ikke har sagt. Saaledes har det ærede Medlem i Dag faaet ud, at jeg savnede en vis, jeg tror det var Autoritet fra Regjeringens Side, for at der kunde tages Beslutning i Sagen; han mente, at en saadan Autoritet var mig nødvendig, og at jeg formodentlig var af den Anskuelse, at, naar vi først havde set, hvad vi fik tilovers fra alt Andet, faa kunde vi kaste Resten til Soldaterne. Det er jo en meget smul Tanke, men jeg maa fralægge mig den. Enten har det ærede Medlem forstret den selv, eller ogsaa har han høvt den fra anden Side, thi fra mig er den i alt Fald ikke kommen. Min Udtalelse gik ud paa, at under saadanne Forhold som de nuværende, hvor vi staa over for Fordringer, der paa forffjellige Maade stilles til Hærvæsenet, var det efter min Overbevisning det ene Rigtige, at Regjeringen tog samtlige disse Forhold under nøie Overveielse, og at, naar denne Overveielse havde ført til et Resultat, Thinget da med sin selvstølgelig fuldstændige Rundsab til Landets finantzielle Kræfter og Stilling tog sin Beslutning. Det er jo meget muligt, at Regjeringen kunde komme til at give Soldaten meget Mere, end der her foreslaas. Sæt f. Ex. at Regjeringen mente, at vi kun behøvede en Hær paa 20,000 Mand i Stedet for, at man tidligere har villet have 30,000 Mand, faa kunde vi jo komme til det Resultat, at der kunde tilflyde Soldaterne Mere endnu end Forlagsstillerne her høre antaget. Det ærede Medlem bemærkede, at det

var en Skam af os — han talte den Gang i Flertal, men henvendte sig dog særlig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) —, at vi ikke stræbte at hjælpe til at forandre Loven saaledes, at den fik den rigtige Form, og dernæst angav det ærede Medlem, hvorledes Formen efter hans Mening skulde være, idet han mente, at den maatte være i to Dele, hvoraf den ene Del kun angik Omsætningen og den anden Del Omsætning og Forhøielse. Rige over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds er jeg naturligvis en fulstændig Sinke, og jeg kan ikke hjælpe det ærede Medlem faa godt, som han kunde; men da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds nu har erklæret, at han ikke vil, faa skal jeg vise, at jeg er af en langt fredeligere Natur end han, idet jeg vil foreslaa det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) at tage under Overveielse, om det ikke vilde være heldigere, i Stedet for at indlade sig paa den af ham antydede Komplicering, at affatte Lovens Titel simpelt hen saaledes: Forflag til Lov om Løn og Godtgjørelse, Tillæg og Afdrag for Underkorporaler og Menige i Søren fra 1ste Januar 1875. Det vilde da falde af sig selv, at det skulde være i Kronemynt, og hvilke Forhøielser og Omsætninger der skulde foregaa, vilde da kunne ses af Lovens Bestemmelser i saa Henseende.

Scavenius: Der er to Ting, som jeg ikke har kunnet komme paa det Stene med ved den Diskussion, som er ført her i Dag. Den ene er, om det er muligt at faa saadanne Forandringer indførte i denne Lov — i dens Titel og dens Text — at det Vindringsforflag, som vi om et Dieblit skulle stemme om, kan komme til paa en naturlig Maade at slutte sig til den øvrige Del af Loven. Det er ganske vist blevet antydet af det sidste ærede Medlem, der havde Ordet, at noget Saadant var muligt, men jeg er ikke aldeles overbevist om, at det formelt kan gøres; jeg veed ikke, om ikke vor Formand, hvis der til 3die Behandling stilles et Forflag, hvorved Loven fik et helt andet Omsfang, end den nu har, vilde udtale sig derimod. Det andet Punkt, hvorom jeg er i Tvivl, er, hvor vidt den høitærede Krigsminister, som jo har udtalt, at han i Realiteten er enig i, at de Meniges Lønning bør forhøies, kunde gaa ind paa Lovforslaget, naar det i formel Henseende forandredes saaledes, at der fra dette Standpunkt ikke kunde siges Noget derimod. Herom vil jeg spørge, da heller ikke det er blevet mig klart. Hvis disse to Spørgsmaal, jeg her har opfattet, maa besvares bekræftende, da har jeg ingen Grund til ikke at stemme for Forlaget; besvares de derimod begge eller det ene af dem benegtende, maa jeg stemme mod Vindringsforlaget, da jeg faa kun betragter dette som en Demonstration, jeg ikke ser mig tilstrækkelig opfordret til at deltage i.